

[Indenrigsministeren.]

Afløsning af Panthavere, saa at tilsvarende Beløb frigøres i Markedet paa anden Maade. Det er dog ikke min Mening hermed at sige, at disse Beløb paa nogen Maade gaar lige op. Men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at man ikke bør bedømme Sagen saaledes, at der her pludselig skulde blive Tale om Forøgelse af Udbudet paa Obligationsmarkedet til det Beløb, her er Tale om.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven. Jeg tror ikke, der kommer meget ud af at fortsætte Diskussionen i længere Tid om disse Problemer. Nu har vi jo udvekslet Anskuelser; saa maa Arbejdet foregaa i det kommende Udvalg. Men jeg vil dog gerne sige i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om den kgl. Resolution, at denne bevares jo ved Regelen i § 28 om Medicinpriserne. Det forekommer mig ikke, at dette Forhold kan sammenlignes med det Spørgsmaal, der foreligger ved § 1. Det drejer sig for saa vidt om et mere blivende Grundlag for Medicintaksterne, idet de aarlige Medicintakster udstedes i Henhold til en gennem længere Tid gældende kgl. Resolution. Men i øvrigt har jeg ikke det mindste imod at ændre i § 28; det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at efter Ændringen i § 1, bør der ogsaa ændres i § 29.

Det ærede Medlem mente, at det vilde have været meget heldigt, om der havde foreligget en fuldt færdig Overenskomst mellem mig og Organisationerne, forinden Lovforslaget blev forelagt. Det kan jeg nu ikke give det ærede Medlem Ret i. Jeg tror, det er heldigt, at der paa en Række Omraader foregaa Forhandlinger mellem Ministerium og Organisationer, forinden Lovforslaget forelægges her i Rigsdagen. Men det vilde dog være ganske enestaaende, om der skulde være Tale om at slutte en Overenskomst i alle Enkeltheder, forinden man forelagde Spørgsmaalet for den Rigsdag, der til syvende og sidst skal træffe Beslutningen. Jeg tror den Vej, der er fulgt, er heldig; at der er givet Anledning til Meningsudveksling mellem Organisationerne og mig, Anledning til at fremsætte de Synspunkter, man havde. Jeg maa i øvrigt sige, uden at jeg selvfølgelig paa nogen Maade skal tage den ene eller anden Organisation til Indtægt for Forslaget her — det ønsker jeg slet ikke —, at det er ikke mit Indtryk, at Organisationerne i det store og hele ser med uvenlige Blikke paa det Forslag, her foreligger.

Det ærede Medlem kom dernæst ind

paa Spørgsmaalet om Medicinfabrikanterne og det Udtryk, han havde brugt: „og lidt til“, og det ærede Medlem gav nu en Forklaring paa, hvad der kunde ligge i dette Udtryk. Endvidere mente det ærede Medlem, at saa maatte det virkelig være min Opgave at give yderligere Forklaring, dersom saadan skulde til. Jeg maa sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem misforstaar Situationen en lille Smule. Det er det ærede Medlem, der har brugt Udtrykket „og lidt til“. Hvad det ærede Medlem mener dermed, kan det ærede Medlem ikke forlange, jeg skal vide. I det hele taget: at opstille saadanne Krav til mig, at hver Gang det ærede Medlem udtaler sig dunkelt her i Tinget, skal jeg give Forklaring paa det, tror jeg vil blive for omfattende. Naa, det er muligt, at det ærede Medlem i Udvalget lettere faar Munden paa Gled angaaende hele dette Spørgsmaal, og dér skal jeg med stor Glæde, hvis det ærede Medlem ønsker det, drøfte det.

Jeg forstod det ærede Medlem saadan nu med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgangen til at laane af Apotekerfonden, at det ærede Medlem i og for sig ikke er imod denne Bestemmelse, men mener, at skal den faa fuld Virkning, bør Bestemmelsen udvides, og angaaende dette Forhold er jeg ogsaa rede til Forhandling.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa hele Spørgsmaalet om *fairness* i Forbindelse med dette, om Staten i større Omfang kan oprette nye Apoteker, der konkurrerer med bestaaende reelle Privilegier, og dér gav det ærede Medlem Udtryk for den Anskuelse, saa vidt jeg forstod ham, at man kan ikke med Hensyn til Vurderingssummen for de reelle Privilegier med Rette forlange fra Statens Side, at der skal tages Hensyn til den Ret, Staten har. Og det ærede Medlem brugte som Udtryk for denne Tanke det Udtryk, at der skal ydes Erstatning i Forhold til Værdien i Handel og Vandel.

Jeg maa se denne Udtalelse som et Udtryk for det ærede Medlems Bevægelse hen imod dette at faa slaaet fast fra Rigsdagens Side, at disse Erstatninger skal ydes under Hensyn til de faktiske Omsætningsværdier. Hvis det er Meningen, maa jeg bestemt tage Afstand derfra, og jeg kan ikke tænke mig, at Folketingets Flertal vilde gaa ind for noget saadant. Enhver kan sige sig selv, at det slet ikke kan gaa an, og at det i mangfoldige Tilfælde vilde kunne komme til at gaa udenfor enhver Rimelighed.

Lad os sige, at der f. Eks. for nylig